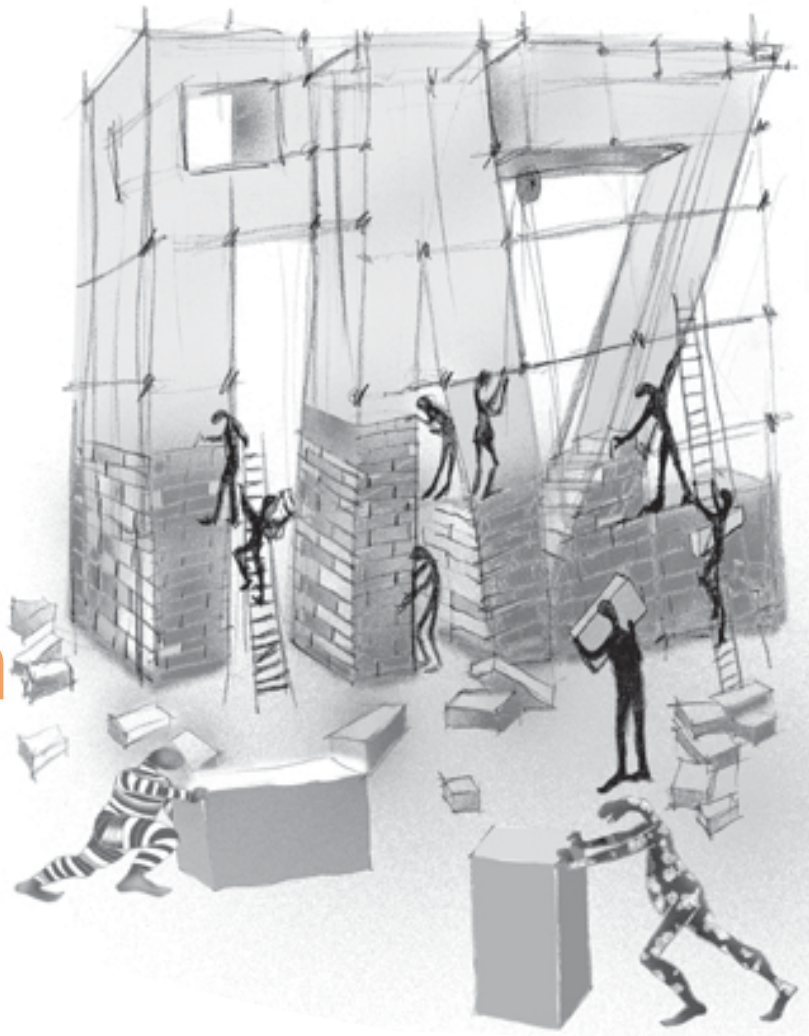
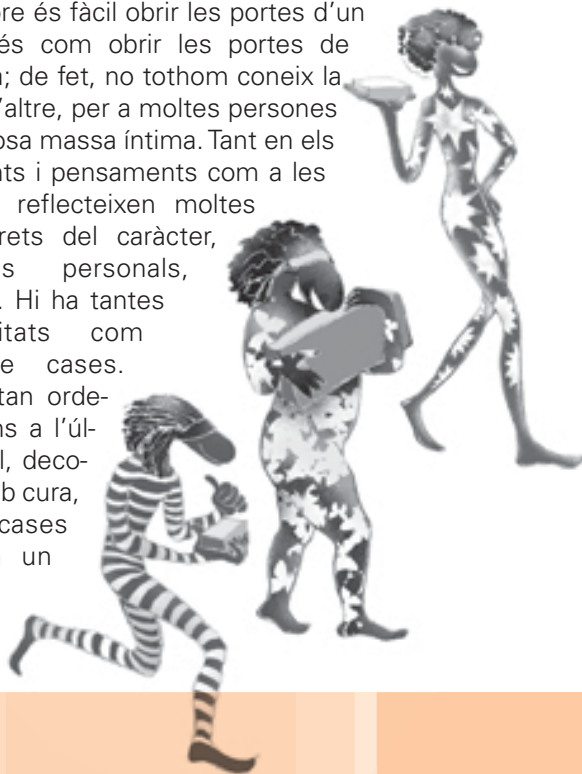

L'esperit és una cosa invisible, però es manifesta en els moments crucials

Obrir les portes de casa teva o de tu mateix

No sempre és fàcil obrir les portes d'un mateix, és com obrir les portes de casa teva; de fet, no tothom coneix la casa de l'altre, per a moltes persones és una cosa massa íntima. Tant en els sentiments i pensaments com a les llars s'hi reflecteixen moltes coses: trets del caràcter, situacions personals, prioritats. Hi ha tantes personalitats com tipus de cases. Unes estan ordenades fins a l'últim detall, decorades amb cura, hi ha cases que són un

xafarranxo de combat, altres molt senzilles amb el més bàsic, unes de grans, altres de petites, unes amb les parets blanques, altres de colors, unes antigues... Tantes decoracions com persones. Però el que no canvia, el que sempre és igual, és que quan s'asseuen a dialogar l'amfitrió i l'hoste, d'amic a amic, si hi ha un diàleg sincer, l'escalfor d'aquesta conversa la torna càlida i idèntica, sigui com sigui la resta del decorat. Tots els ornaments que ens envolten deixen de tenir valor. El que importa i el que prima són les persones relacionant-se.

Redescobrir una relació essencial

A la recerca dels millors resultats

En el món dels negocis o de l'esport així com en altres àrees, s'ha implantat com una cosa indispensable la figura del coaching. És a dir, una mena d'entrenador que dirigeix i instrueix un individu o un grup de persones per ajudar-les a obtenir els millors resultats en el camp en què s'estan desenvolupant.

També, quan necessitem resoldre algun assumpte important, demanem els serveis de professionals experts, ja siguin assessors fiscals, advocats o al millor lampista o electricista.

Doncs així com busquem algú que pugui ajudar-nos a resoldre parcel·les de la nostra vida, per què no ens

beneficiem també de l'experiència d'algú que pugui ser en qualsevol moment un referent, algú a qui puguem considerar un mestre per a la vida?

Triar mestre

És clar que a l'hora de triar un referent ens fixarem en algú que reuneixi les qualitats que nosaltres considerem més importants i que, habitualment, són les que valorem en els altres.

Per tant, seran els nostres valors i prioritats en les relacions amb altres persones els que determinaran qui prendrem com a model per a la nostra vida.

Ens importen més les conviccions i el comportament de qui tenim al davant o ens quedem en la superficialitat de la seva aparença o estatus?

Copio o m'inspiro?

Segur que hem fet una bona elecció i, fins i tot, hi pot haver moments en què sentim que nosaltres no estem a l'alçada de qui hem triat com a exemple. Els èxits del nostre mestre ens poden aclaparar si el que pretenem és repetir proeses.

Tanmateix, no es tracta d'imitar la vida d'altres persones, sinó de superar els nostres propis límits en la nostra realitat i obtenir els nostres èxits i resultats, amb la convicció que podem fer-ho si actuem amb la mateixa postura i esperit del mestre. Aquesta serà, doncs, la font d'inspiració per a la nostra vida.

Desig compartit

Com ja hem dit, entre els motius que ens han fet decantar per un i no per un altre mestre, hi haurà l'afinitat fins i tot d'objectius. Potser fins ara no érem gaire conscients que en el nostre interior allotjàvem els mateixos desitjos, però en percebre el somni del mestre i la seva lluita per fer-lo realitat, hem descobert que compartim aquests mateixos anhels.

Un vincle fonamental per a la pau mundial

Per concretar l'aspiració de la pau mundial és necessari un moviment global de persones que assumeixin la responsabilitat d'aquest desig i actuïn de forma coherent, sincera i sàvia.

La història del moviment de la Soka Gakkai ha demostrat que aquesta unió de propòsit entre les persones requereix d'un motor que l'alimenti constantment, l'exemple, així com el compromís i la decisió del que tria el seu mentor i decideix assumir com a seu el mateix objectiu.

Daisaku Ikeda constantment parla de la relació amb el seu mestre, Josei Toda: "El senyor Toda, durant el seu confinament, per no transigir amb les demandes del govern militar japonès durant la Segona Guerra Mundial, va comprendre la gravetat de l'arrogància de les autoritats. Insistia que els líders havien de treballar al servei del poble i que estaven destinats a protegir les persones. Aquesta era la seva visió de lideratge, que coincideix perfectament amb la visió sostinguda pel budisme. El repte del departament de joves és fer realitat aquest ideal. (...) Jo els demano a vostès, membres del departament de joves, que duguin a terme aquest esperit de justícia, cor de la relació entre mestre i deixeble. [...] De jove, jo li vaig dir: "Mestre, si us plau, no es preocupi. Construirà una Soka Gakkai ideal". I em vaig llançar amb passió altruista a lluitar per aquest gran objectiu.

El futur és ara

"Quina mena de futur imagino per a mi mateix? En quina classe de persona em vull convertir? La qüestió és pintar aquesta visió al nostre cor, tan clarament com sigui possible." (Daisaku Ikeda) La vida quotidiana no sol casar perfectament amb els nostres desitjos. Així, cada dia anem ajustant la ruta per no perdre de vista la meta. Per al budisme, i especialment en el moviment de la Soka Gakkai, el mentor ofereix al deixeble l'exemple de la seva pròpia vida perquè es pugui manifestar plenament i avançar cap a la realització dels seus somnis. No serveix de res que el deixeble es limiti a admirar passivament el seu mestre. La proposta de Nichiren no té res a veure amb la veneració. Tant si es tracta de l'estàtua del buda, d'una persona real o d'una actitud equivocada davant del Gohonzon, en tot cas la disjuntiva és si estem buscant alguna cosa fora de nosaltres mateixos o si assumim com a nostre el desig del buda i ens comprometem amb la felicitat de tothom.

Gosho

El sutra diu: 'Les persones que havien conegut la Llei van viure en diferents terres de Buda, aquí i allà, i van renéixer constantment en companyia dels seus mestres'. També afirma: 'Si un es manté a prop dels mestres de la Llei, ràpidament entrarà en el camí del bodhisattva. Qui segueix aquests mestres i aprèn d'ells, veurà budes nombrosos com els grans de sorra de Ganges'.

Los Escritos de Nichiren Daishonin, pàgina 328

¿Peso o poso?

Posats que pesen

Passes que no passen,
Allibera't de passejar pes
o no quedarà cap pòsit.

Fes! ... Que els teus passos passin.